

Юридически факултет
Катедра: Правни науки
Професионално направление: Право
Специалност: Право
Образователно-квалификационна степен: Магистър

ОПИСАНИЕ НА ЛЕКЦИОНЕН КУРС

1. Наименование на курса: **История на политическите и правни учения**
2. Код на курса: POL 1184
3. Вид на курса: избираем
4. Ниво на курса: магистър
5. Година на изучаване: I
6. Семестър: I
7. Брой кредити: 4.5
8. Име на лектора: проф. д-р Вълкан Вълканов, проф. д.ист.н. Иван Билярски.
9. Резултати от обучението по дисциплината:

Изучаване на доктрината на политиката, за държавата и за правото. Представява част от общото обучение, целящо формирането на юриста. Дисциплината цели да запознае студентите-юристи с основните политически и правни идеологии от Античността и до наши дни, с техните създатели и апологети, доктринери и пропагандатори. С изучаването ѝ студентите допълват и оформят познанията си в тази сфера и свикват да анализират и оценяват идеологическите и правни постулати в миналото и до днес – жалони в хилядолетните исторически пътища на човечеството.

10. Начин на преподаване: директно.
11. Предварителни изисквания: Общите изисквания за специалността „Право”.
12. Съдържание на курса:

Курсът съдържа общо представяне на дисциплината и на нейното място в преподаването на специалността „Право” в Юридическите факултети. Структура на курса: *Въведение*: Представяне на ученията в реално въздействие върху обективното право и политическите системи; *Архаични общества*: Космогоничния мит и властта. Царят-бог, царят-жрец. Властта и хармонията в природата и обществото; *Древен Изток*: Акцент върху Египет и Вавилон. Споменаване на Индия и Китай; *Древна Елада*: Архаична епоха. Полиси – елитарна република, тирания и демокрация. Опити за синтез – Амфикионията в Делфи. Елинизъм; *Рим*: Царството. Републиката и Империята (Принципат и Доминат). Християнството и Империята; *Византия – Вселенската Империя*: Рим и Византия. Йерархията в света и обществото. Ислямът и ислямското право. Арабския халифат. Османската империя; *Средновековие*: Варварите и Новия Израил. Помазването. Империя – кралства – Империя (единство и партикуларизъм в европейското Средновековие). Ratio scripta и обичайното право; *Абсолютизъм и опити за рационализиране на политическата теория*: Сакрализиране на властта и цинизъм на теорията. Макиавели. Опити за замяна на християнските ценности – народен суверенитет и естествено право. Раждането на човешките права; *Националната държава*: Нация и национална държава. Хегел за разумното и съществуващото. Расов и социален тоталитаризъм. Криза и отмиране на националната държава: мегадържави и промяна на дефиницията (САЩ и др.), квази-имперски идеи и претенции за световно господство (СССР), отново към единство (Европейски съюз).

13. Библиография:

1. История на България (1944-1989 г.) част I Лекции и изследвания, Университетско издателство, ВСУ „Черноризец Храбър”, Варна, 2006;(рец.: сп.”История”, 2007, кн.2)
 2. История на България (1944-1989 г.), част II Приложения, Университетско издателство, ВСУ „Черноризец Храбър”, Варна, 2006; (рец.: сп.”История”, 2007, кн.2)
 3. Подбрани извори за историята на българската държава и право (съставител в съавторство), Издателство на ВСУ”Черноризец Храбър”, Варна, 2007;
 4. Библиографски и историографски аспекти на правно-историческите проучвания у нас, сб.”Понятия, ценности, промени. Историята - време и реалности”, Варна, 2006, с. 104-110;
 5. Университетската дисциплина „История на българската държава и право в европейски контекст”, Бургаски свободен университет. Присъединяване на България към Европейския съюз – предизвикателства, проблеми, перспективи. Научна конференция с международно участие. Сборник доклади, том трети, 9-11 юни 2006, Бургас, с. 62-68;
 6. Учебно помагало по история на българската държава и право. 601 тестови въпроса за самостоятелна подготовка. Подборна историко-правна библиография, Издателство на ВСУ”Черноризец Храбър”, 2007 (в съавторство);
 7. Търновската конституция в спор с времето, Издателство на ВСУ „Черноризец Храбър”, В., 2009, 391 с.;
 8. Дачев, Л. История на политическите и правни учения. София, 1999.
14. Планирани учебни дейности и методи на преподаване: лекции, консултации.
15. Методи и критерии на оценяване: писмен и устен изпит.
- *общата крайна оценка* зависи от изпълнението на задълженията на студента по време на цялото му обучение по дисциплината, вкл. и заключителната форма на контрол. Това включва участието му в колоквиума, участието му в семинарните упражнения и заключителната форма на контрол която е от две части - писмен тест и устен отговор.
 - *изпитна процедура*, формалности и краен срок - Последната форма на изпитна процедура включва попълването на специализиран тест с въпроси и последващ устен изпит с коментар върху темата.
 - за студенти желаещи *повторно* да се явят на изпит важат общите условия според Правилника на ВСУ.
 - *форми на оценяване* /относителна тежест на всеки елемент от оценяването/ е съответно:
 - а) писмен изпит - 50 % от крайната оценка
 - б) устен изпит - 20 %
 - в) курсова работа - 5 %
 - г) колоквиум - 5 %
 - д) активност при семинарните упражнения - 20 %
16. Език на преподаване: български.
17. Практика: не се предвижда.